

JÓSZERENCSE, BALSZERENCSE?

E kínai mese a parasztról szól, aki öreg lovával műveli a földjét. Egy napon a ló a hegyekbe szökött. Amikor a paraszt szomszédai a balszerencse miatt sajnálkozásukat fejezték ki az öregnek, a paraszt így felelt: „Balszerencse? Jószerecse? Ki tudja?” Amikor egy hét múlva a ló egy egész csapat ló kíséretében tért vissza a hegyekből, a szomszédok gratuláltak a parasztnak a jószerecse miatt. Ő azonban megint azt mondta: „Jószerecse? Balszerencse? Ki tudja?” Aztán amikor a paraszt fia meg akarta szelidíteni az egyik vadlovat, leesett a hátáról, és eltörte az egyik lábát.

Mindenki azt gondolta, ez aztán valóban balszerencse! A paraszt azonban megint csak azt mondta: „Balszerencse? Jószerecse? Ki tudja?” Néhány hét múlva katonák érkeztek a faluba, és összeírták a hadviselésre alkalmas fiatalokat. Amikor látták, hogy a paraszt fiának el van törve a lába, kihagyták. Nos „jószerecse volt ez? Vagy balszerencse? Ki tudja?

Anthony de Mello

A tartalomból:

Igeliturgikus naptár • Mese a gyermekeknek • Nagyböjti elmélkedés • Riport cserkészcsapatunk tiszteletbeli parancsnokával • Taizé • Vers • Közös élményeink

Igeliturgikus naptár

Március

- 7. vasárnap - NAGYBŐJT 2. VASÁRNAPJA
- 9. kedd - SAVIO SZENT DOMONKOS
- 14. vasárnap - NAGYBŐJT 3. VASÁRNAPJA
- 17. szerda - SZENT PATRIK
- 19. péntek - SZENT JÓZSEF – FŐÜNNEP
- 21. vasárnap - NAGYBŐJT 4. VASÁRNAPJA
- 25. csütörtök - URUNK MEGTESTESÜLÉSÉNEK HÍRÜLADÁSA – FŐÜNNEP
- 28. vasárnap - NAGYBŐJT 5. VASÁRNAPJA

Április

- 4. vasárnap - VIRÁGVASÁRNAP
- 8. csütörtök - NAGYCSÜTÖRTÖK
- 9. péntek - NAGYPÉNTEK
- 10. szombat - NAGYSZOMBAT
- 11. vasárnap - HÚSVÉTVASÁRNAP

Riport

KORNÉL BÁCSI, CSERKÉSZCSAPATUNK TISZTELETBELI PARANCSNOKA

Horváth Kornél lelkipásztori segéd, plébániai irodavezető és egyházközségi képviselő testületünk legidősebb tagja nemrégiben egyenesen a Vatikánból kapott egy impozáns oklevelet, melyen a következő szöveg olvasható:

„A Szentatya szívből adja apostoli áldását a Magdolnavárosi Szent László Plébániában végzett 25 éves szolgálatáért Horváth Kornél irodavezető életére és munkájára, mint mennyei kegyelmek zálogát.”

Nem sokkal korábban pedig a Magyar Cserkész Szövetség tiszteletbeli cserkészparancsnokká nevezte ki Kornél bácsit 60 éves cserkésztagsága érdemén.

Idős kora ellenére példátlan aktivitással és lelkesedéssel dolgozik a plébániáért, vesz részt a szertartásokon és ad számot rendíthetetlen hitéről.

- Hogyan tért meg?

- A szüleim keresztény emberek voltak, de kezdetben az igazi lelki nevelést inkább a keresztszüleimnek köszönhettem. Ők vezettek a keresztség, elsőáldozás, bérmálkozás útjára. Az elemi iskolában megkérdezték, hogy mi szeretnék lenni. Azt válaszoltam, hogy pap, kántor, tanító. Mindhárom teljesült, igaz képzés nélkül... 15 évesen már egy – lelkipásztorilag a kőbányai Szent László plébániához tartozó – iskolában

hittant tanítottam és az egyházközségi képviselő testület tagja voltam, mint gyerek. Az iskola folyosóján tartott szentmiséken mindig ministráltam, és minden szombaton vittem a gyerekeket a hegyekbe kirándulni, játszani. 51-en voltak, mégis rám merték bízni őket, mert látták a komolyságomat. 21 éves koromig nagyon nagy örömmel végeztem mindezt, ám akkor elvittek katonának.

Másrészt 1937-ben beléptem a Ganzgyár cserkészcsapatába, ahol szintén

nagyszerű lelki és egyéb élményekben lehetett részem.

1937-38-ban Örsvezető kiképzésre küldtek két hétre a Szabadság térre a cserkészparkba, ahol egyik este egy tábortűznél gróf Teleki Pál volt a vendég, aki mellettem ült le és akivel volt alkalmam közvetlenül beszélgetni a cserkészetről.

Horthy Miklós a feleségével gyakran járt az Uránia filmszínházba, ahol egyszer én is találkozhattam vele, (mert megvártam sok más emberrel együtt), ahogy kijönnek és meg is veregette a vállamat.

1938-ban már kitüntetésként kaptam egy megtisztelő megbízatást: az Eucharisztikus Kongresszuson a Regnum Marianum templom előtt a híveket irányítsam. Ez nekem óriási élmény volt; a családi fényképalbumomban is benne van – az azóta már lerombolt – templom képe.

- *Hogyan került a Béke térre?*

- Mielőtt ide kerültem volna, a Rokolya utcai templomba jártam. 1981-ben jöttem át erre a plébániára Szkladányi Ákos, akkori plébános –, egyébként tábori lelkész – kérésére, aki nagy hatást gyakorolt rám. Nagy élmény volt, hogy ministrálhattam mellette. Ő egy kemény, határozott ember volt, de végtelenül jószívű.

- *Hogyan látja a plébánia életét?*

- A magam részéről rendet találok a plébánia életében. Én jól érzem benne magam. Hála Istennek sokat vagyok kapcsolatban különböző emberekkel, amikor az adminisztrációt végzem, most már mint lelkipásztori kisegítő. Csodálatos volt, mikor ezt a tisztséget megkaptam Paskai László bíboros úrtól. Úgy éreztem, ez mindenért kárpótol. Püspöki engedélyem van az áldoztatáshoz, amit szintén nagyon szeretek csinálni. Olyan, mintha beleszülettem volna a szertartásba. Teljesen átszellemülök benne: imádkozom, énekelek, teljesen átadom magam. Mindig nagy élmény, mikor a

Miatyánk után lemehetnek a hívek közé és kezet foghatok velük, mert azt gondolom, hogy nagyon fontos az emberek közötti személyes kapcsolat.

- *Mit tenne még hozzá plébánia működéséhez?*

- Különösebben semmit, hiszen a plébánia mindkét papja lelkiismeretesen végzi lelkipásztori munkáját.

- *Mivel foglalkozik szabadidejében?*

- Gyerekkorom óta szeretem az állatokat. Jelenleg 7 gyönyörű cicám és egy kutyám van a telken. Szombatoként és néha vasárnap is el megyek hozzájuk, mert nagyon szeretek velük foglalkozni.

- *Van-e olyan konkrét tárgy, esemény, emlék, (stb.), ami különösen vonzza az egyházhoz, a plébániához?*

- A plébániához az említett Szkladányi Ákos személye vonzott, de pl. Molnár C. Pál festményei is nagyon tetszenek, szerencsém volt a családjával is tartanom a kapcsolatot.

Sajnálom, hogy már nincs áldoztató rács. Régen szép volt, hogy végig letérdeltünk elé, majd helyet cseréltünk a mögöttünk lévőkkel. Jobban tetszett, hogy a pap a szószékről prédikált és engem az sem bántott, hogy háttal áll a pap a híveknek; (igaz, nekem oldalt állt, mert mindig ministráltam).

- *Kornél bácsi a gulágot is megjárta. Mit jelent ez a hit szempontjából?*

- A gulág erősítette a hitemet; ha nem lett volna hitem, ma nem beszélgetünk...

A háború vége felé vasút építő rajban dolgoztam, mint írnok. Szombathelynél a századosunk kitalálta, hogy szökjünk át Ausztriába. Egy barátom és én nemet mondtunk. Én mindenképpen látni akartam édesanyámat. Útközben hazafelé elkaptak az oroszok és már a háború vége után, május 18-án vonatra tettek minket. Érdekes, hogy édesanyám miatt akartam hazamenni és nem sikerült találkozunk, de amikor vittek a vagonokhoz, akkor

valahogy megtudta, hogy ott leszek, és egy élelmiszeres kosárral jött ki... 3 és fél év volt az „ingyen utazás”. 7 különböző helyre vittek dolgoztatni minket. Az egyik lágerben találkoztam az „átszökött” századommal, őket is elkapták...

Lelkipásztorok híján ki-ki egyénileg tartotta a hitét.

Egyszer kaptam vérhast és négyszer maláriát és volt, hogy 35 kilóra lefogtam. Azt mondtam magamban:

Segíts magadon, Isten is megsegít! Így is lett. Sokat küzdöttem. Pl. a kórházban az emeletes ágy felső szintjét választottam, hogy kénytelen legyek fel-le mászni és más betegeknek segédkeztem, amit tudtam, végül megmenekültem. Sokat tudnék még mesélni, de a lényeg, hogy Isten mindig mellettem állt és nagyon hálás vagyok neki mindenért!

Hajósi Áron

Mese a gyermekeknek

Teketória

Sok országot bejártam már, de a legfurcsább hely, ahol megfordultam, mégiscsak Teketória volt. Szép dús legelői, zöld erdői és kedves lakosai vannak. Nem is ez a furcsa, hiszen ilyen ország sok van, hanem az a szokatlan, ahogy viselkednek az ott élők.

Teketóriában élő emberek igen bizonytalanok, nem tudnak dönteni. Sokat teketóriáznak az öltözködés, munka, az étkezés és általában minden területén az életnek. Piros nadrágot vegyenek fel vagy feketét, kenyeret egyenek-e vagy kalácsot, kapáljanak-e vagy gereblyézzenek. Egy szó mint száz, nagyon lassan lett bárminek eredménye. Mire a háziasszony megfőzte az ebédet, már rég vacsora idő volt, mert nem tudta eldönteni, hogy a piros fazékban főzzön vagy a kékben, melyik késsel vágja össze a hagymát és még százféle kérdés felmerült, amit el kellett dönteni. Így van abban az országban ezzel mindenki, azért hívják Teketóriának.

Mikor ott jártam történt egy eset, amire az ott lakók is sokáig fognak emlékezni. Lakodalomba voltam hivatalos. Már mindenki összegyűlt a templomban, csak a menyasszony hiányzott. Elmentem megnézni, mit csinál. Ott állt a tükör előtt. Kétféle fátyol volt kikészítve: az egyik rövid, a másik hosszú. Nem tudta eldönteni, melyiket vegye fel. Mikor végre sikerült, akkor meg az volt a kérdés: lovon menjen-e vagy számaron. A két állat ott állt egy darabig, végül a számar megunt, elment legelni.

Már majdnem felült a menyasszony a lóra, akkor eszébe jutott, hogy nyereg is kéne, de hol kezdje keresni? Az istállóban vagy a pajtában?

A násznép a templomban megunt a várakozást, szép lassan el is mentek, egymás után. Végül szürkületkor, nem maradt más csak a vőlegény és a pap. Utoljára a vőlegény is eljött megnézni, hol van ilyen soká a menyasszonya. Az éppen akkor találta meg a nyeret, el is akart indulni, amikor meglátta a vőlegényét. El nem tudta képzelni, miért jött.

A legény elmondta, hogy már mindenki hazament.

- Akkor legyen holnap az esküvő! ... vagy holnapután?

- Én sem tudom, mi is lenne a legjobb?

Azóta ülnek egymás mellett a lépcsőn, és tanakodnak, mikor is legyen az esküvőjük. Már öreg mind a kettő, de még nem tudták eldönteni.

Dombi Zsuzsa
Sártengeren innen, Kopaszhegyen túl
(Nagymama meséi I.)

Vers

Sík Sándor: A keresztút

XIII. Stáció

Drágalátos szent testét
A keresztről levették.
Szegény Jézus megpihen
Szűz Mária öliben.
Szűz Mária ringatja
Ölelgeti, siratja

Édes lelkem, kis Jézuskám,
Hát így jöttél vissza hozzám!
Nem így feküdtél ölemben
Karácsonykor Betlehemben!
Sírtam pedig ott is én:
Jaj, de fáztál, kicsikém!

Hát amikor, nyakas gyerek,
A templomban fölleltelek!
Mit is mondtál, te szívtelen:
„Atyám házában a helyem!”

Kánában az esküvőnél
Mikor megpirult a vőfély,
Én meg nálad reménykedem,
Jaj mit mondtál, te kegyetlen!
(Most is küzdök a sírással!):
„Asszony, mi közünk egymással!”

Hát mikor az átkozottak
Lépteiden ólálkodtak,
Hogy féltettünk! Odamentünk,
Be se mentünk, csak üzentünk.
Mit üzentél ki, te pogány:
„Hát ki az én édesanyám?”

Miért voltál oly kegyetlen?
(Ó te drága, te egyetlen!)
Mindég ilyen gonosz voltál,
Végül is csak elpártoltál,
Odahagyta bús anyádat,

Nekimentél a világnak,
Lettél betegek gyógyítója,
Bűnösök bátorítója,
Mindenki mindene lettél,
El csak épp engem feledtél.
Soha többet meg se nézted
A kihűlt anyai fészket.
Mire megint láttalak,
Bukdostál a kereszt alatt.

És most itt vagy az ölemben,
Meggyalázva, összetörten.
Már el nem vesz tőlem senki.
Hát így kellett ennek lenni?

Tudtam én jól, rég megírták
A keserű nagy próféták,
Simeon is megmondotta
Karonülő kiskorodban.
Kiolvastam eleitől
Ama Gábor szemeiből:
Hogyha nem is mondta hanggal,
Tudta már az okos angyal,
Hogy mi vár rád, hogy mi vár rám;
Hogy te vagy a Pászká-bárány,
Égnek-földnek gyönyörűség,
Csak anyádnak keserűség.

De ne gondold, kis bárányom,
Hogy valahogy visszabánom
Amit egyszer mondtam: legyen.
Amen, én egyetlenegyem!
Legyen, amint meg van írva.
Elengedlek már a sírba.
Odaadlak kebelemről,
Úgy sem szakadsz le szívemről.

Soha el nem is szakadtál,
Mindég az enyém maradtál,
Örömben, gyászomban,
Mint egykor a jászolban.

Mikor hűvös szókat mondtál,
Értettem én, hogy mit mondtál.

Mikor mondtad: „Nincsen anyám!” –
Úgy értetted: „Tudod, anyám!” –
Mondtad: nincsen közöd velem, -
Megértettem: egy vagy velem.

Veled voltam a kereszten,
Hulló véreddel véreztem.
Végig, mindig veled voltam,
Veled vagyok most is, holtan.

Halott leszek három napig,
Míg az Írás be nem telik.
Harmad hajnal mikor éled,
Én is veled visszatérek.

Mert örömben, fájdalomban
Nem élek én csak fiamban,
Nincsen ami elszakasszon:
Én vagyok a Boldogasszony.

Közös programjaink

KARÁCSONYI MEGLEPETÉS

November vége felé Róbert atya egy telefonhívást kapott. Egy ismeretlen hang először bemutatkozott, aztán elmesélte, hogy karácsonyi műsort állít össze idős, beteg embereknek a kerületi vöröskeresztnél. Arra gondolt, mivel a karácsony egyházi ünnep, talán tudunk valamiféle kis rövid műsort előadni.

Róbert atya rögtön szólt a Vicának, hogy szedjen össze egy kis karácsonyi műsort. Ő gyorsan összeszedett néhány gyereket, egy ügyes énektanárt (aki az egyik gyerek anyukája) és a gitáros énekkar néhány tagját.

Sok gyakorlás után decemberben eljött a nagy nap. Egyik szerda délután együtt mentünk el az ünnepségre, ahol valóban sokan várták, hogy odavarázsoljuk a karácsony hangulatát. A kicsik énekkel, furulyával ügyeskedtek, amit az egyik anyuka kísért gitárral. A fiatalok pedig szintén szép karácsonyi dalokat énekeltek, majd közösen adták elő a Csendes éjt.

Sokan meghatódtak a rövid előadás alatt, így valószínűleg elnyerte tetszésüket.

-dm-

AJÁNDÉKKIHORDÁS

December 23. Ez is egy piros betűs ünnep lett. Azok számára mindenképpen, akik részt vesznek benne.

Hogy kik ők? Egyfelől mi a fiatalok és még sok lelkes segítő, másfelől plébániánk azon tagjai, akik már idősebbek, betegek, nehezebb körülmények között élnek.

Nekik szól a pásztorjáték, ami után egy kis szeretetcsomagot kapnak, hogy ne csak lelki, de testi egészségük is gyarapodjon. De nem csak erről szól az egész. Vannak ugyanis, akik nem tudnak eljönni a templomig betegségükből kifolyólag, vagy túl gyengék hozzá. Nekik személyesen visszük ki házhoz a szeretetcsomagokat ki autóval, ki gyalogszerivel. Hogy ők is érezzék, ünnep Krisztus születése, karácsonyi dalokat éneklünk nekik. Bizony sokszor csak akkor döbbenünk rá, hogy mennyire jól esik ez nekik, amikor könny fut a szemükbe. Legtöbbjüknek talán ez a nap a

karácsony, ez maga a karácsony. Így gondol rájuk az Úr, aki annyira szereti őket, hogy egy nappal előbb kapják meg ajándékukat: az élő szeretetet!

Vida Zoltán

KÓRHÁZLÁTOGATÁS

Plébániánkon immár több éve szokássá vált, hogy sok lelkes fiatallal és persze idősebbel együtt december 24-én, szenteste napján útrakelünk. Ez idén sem történt másként. Találkoztunk a templomnál a kereszt előtt, majd elindultunk.

Minden karácsonykor elmegyünk a közeli elfekvő kórházba, ahonnan sok beteg ember még karácsonykor sem mehet haza. Minden évben készítünk nekik ajándékot. (Idén egy jóhangulatú délutánon gyöngyből fűztünk dísz mécsesek köré, illetve egy másik alkalommal mézeskalácsot is süttünk.) Amikor megérkeztünk, egy közös ima után két csoportra oszlottunk. Mindkét csoport az ajándékokkal és szép karácsonyi dalokkal felszerelve indult útnak a kórházban.

Miután bejártuk a kórházat, biztosak lehettünk benne, hogy minden kórteremben, ahova nagy szeretettel hoztuk el a kis Jézust és a karácsony hangulatát, valóban megünnepezték aznap Jézus születésnapját.

Mayer Diána

CSERKÉSZKARÁCSONY

A téliszünet vége felé történt, hogy otthon megcsörrent telefonom. A vonal másik felén Hunor volt, aki Gyula atya megbízásából az összes cserkészt felhívta, hogy értesüljünk karácsonyi összejövetelünk pontos időpontjáról. Azért halsztottuk a szünet utolsó napjára, hogy a Taizé találkozóra látogató testvéreink is eljöhessenek.

Amint odaértem a tanácsterembe, már volt ott néhány fiatal, és pár anyuka, akik az ünnepi ételünket készítették. Percről percre többen lettünk. Parancsnokunk, azaz Gyula atya felolvasással kezdte összejövetelünket. Ezek után Péter ismert karácsonyi dallamokat szólaltatott meg tekerőjén. Nekem talán ez tetszett legjobban.

Hogy ne teljen el karácsony megemlékezés nélkül, arról láthattunk egy rövid videóbejátszást, hogy az előző rendszer körülményei között hogy lehetett karácsonyt ünnepelni. A stop gomb lenyomása után ismét atyáé volt a főszerep, ugyanis ő kezdte meg a vendégek kínálgatását, arcán széles mosollyal. Innentől szabadon ehettünk-ihattunk, és megbeszélhettük szüneti élményeinket. A menü ismét a jól bevált virsli és tea volt. Mindenki jól érezte magát, de az idő előrehaladtával elkezdett kiürülni a tanácsterem. Páran tovább is ott maradtak rendet tenni, de a többség hazaindult, felkészülni a

másnapi iskolai vagy munkahelyi feladataira... (az összejövetelünkön készült fotók megtekinthetők a <http://370cscs.fpn.hu> internetes oldalon).

Mayer Miklós

KÉZMŰVES FOGLALKOZÁS

Januárban szokásos havi programunk egy kézműves foglalkozás volt. A vasárnapi hirdetés után következő szombaton összejöttünk a plébánia egyik földszinti hittantermében.

Már mindenki várta, hogy hozzáfoghasson a munkához. Némi fennakadás után vidáman kezdtük el a gyöngyfűzést és a szalvétaragasztást. Kicsik és nagyok egyaránt jeleskedtek a kézműveskedésben.

Egy-két óra múlva mindenki néhány kész darabbal állhatott fel az asztaltól. A kellemesen együtt eltöltött idő mindenkinek tetszett és megbeszéltük, hogy legközelebb is összejövünk.

Mayer Diána

TAIZÉ FÉNYKÉPNÉZEGETÉS

Minden évben megrendezi a dél-franciaországi kis Taizé falu közössége a Bizalom zarándokútját Európában. Idén Hamburgra esett a főszervező, Roger testvér választása.

Mivel plébániánkról is néhányan résztvettünk rajta, már izgalommal vártuk a február hetedikéi fényképnézegetést. Mindannyian sokat fényképeztünk és sok élményt és sok új barátot szereztünk. Ezen a napon kihasználtuk az alkalmat és meghívtunk minden új ismerőst, hogy még egyszer együtt beszélhessük át a találkozó eseményeit.

Délutánunk kellemes hangulatban telt sok nevetéssel. Miután sorrakerült minden fénykép és élmény, bár még maradtunk volna, sajnos mindenki hazaindult.

m

FARSANG

Farsang a gyerekeknek

Nagy izgalommal készülődünk szervezők és gyermekek az idei farsangi mulatságra is.

Nagy örömünkre sok kisiskolás és óvodás gyerek jött el mulatni és játszani a plébánia hittantermeibe. Kezdetnek feldíszítettük a termet, saját kezűleg gyártott - boszorkánylépcső - alkotásokkal. Ez volt a gyülekezési program, és miután már tele volt a terem a résztvevőkkel elkezdtünk csapatosan játszani. Kedves, aranyos társaság lévén a nagyobbak megértőek voltak a kicsik kevésbé ügyessége felé, így igazán jó hangulatban folytak a vetélkedők.

Mikor már korogni kezdett a gyerekek gyomra, abbahagytuk a játékokat, és az édesanyák által előkészített szendvicsekből, sütikből, nyalánkságokból lehetett fogyasztani. A teli gyomrot ezután mozgásosabb játékokkal kavartuk fel.

Bella Péter jóvoltából már a játékok alatt élvezhettük a tekerőlant által felcsendülő népdalokat, amelyek megalapozták a kedvet a néptánchoz. Hajósi Áron vezetésével aztán kicsik és nagyok, sőt a szülők is bekapcsolódtak a tánccház jellegű programba. Aki kifáradt, az leült és nótával színesítette a jókedvet, amit nem nagyon kellett kicsikarni a jelenlevőkből.

Természetesen a jelmezverseny sem maradhatott el, ami kis közösségünkben már tradicionális program. Ötletesebbnél ötletesebb jelmezek vonultak fel a szülőkből toborzott zsűri előtt. Nagyon nehéz volt a döntés, hogy ki érdemelheti az első helyezést, ezért bizony több esetben is holtverseny mellett voksoltak. Természetesen senki nem távozhatott üres kézzel, nyereséggel. Reméljük, hogy ezzel is kedvet teremtünk a továbbiakban arra, hogy a gyermekek részt vegyenek ezen a kedves hagyományon!

Aki nem jött, de szívesen kapcsolódna be a jövőben ilyen vagy ilyen jellegű rendezvényekre, nagyon nagy szeretettel hívjuk és várjuk, a programokat mindig rendszeresen hirdetjük.

Szolnoki Vica

Ifjúsági farsang

Egy péntek 13-i napon kaptam egy levelet, mely szerint szombaton 7 órakor farsangi bulira vagyok hivatalos. Nagyon örültem a meghívásnak, hisz a hamburgi Taizé találkozón már megismerkedtem néhány „Béke térivel”.

Egy kicsit azonban félttem: biztos rengeteg ismeretlen lesz ott, senkivel nem fogok tudni beszélgetni. De amikor beléptem az ajtón, be kellett látnom, hogy nem lesz itt semmi gond. Mindenki a terem közepén táncolt, így én is beálltam a körbe. Fél órán keresztül néptáncoltunk, majd egy kis pihenés után nekikezdünk a különféle játékoknak. Mondhatom, rég nevettem ennyit egyhuzamban! Mindenki felszabadultan viselkedett, ennek volt köszönhető a fantasztikus hangulat.

Ismét pihenő következett, majd megkezdtük táncstudásunk tökéletesítését: a szervezők ugyanis, nehogy egy pillanatig is unatkozzunk, meghívtak egy tánctanárt, aki megtanított bennünket a szamba-salsa és a bécsi keringő alaplépéseire. Aztán mindenki egyénileg tökéletesítette táncstudását.

Mindannyiunk nagy sajnálatára már viszonylag korán megkezdődött a pakolás, ami után pedig (a rámolás jóval a megengedett határidő után következett be) mindenki hazament.

Sajnos a neveket még most sem sikerült igazán megjegyeznem, de remélem, lesz még alkalmam rá.

Köszönöm a meghívást!

Mihócza Eszter
Újpest

Nagyböjti elmélkedés

A MEGVÁLTÓ FELTÁMADÁSA

Sajnos vannak egyáltalán nem bölcs emberek, akik feleslegesnek tartják a böjtot, mondván: miért kell kínozni az embereket elavult középkori gyakorlatokkal. Természetesen ők is böjtölnek, ha féltik az alakjukat vagy nem szeretnék kiesni a súlycsoportjukból. Ők azok az emberek, akik feleslegesnek tartják az erkölcsre nevelést (országukban immár ötven éve nincs erkölcsstan), mondván: nem számít, mit teszünk a magánterületünkben, ha elvégezzük a munkánkat. Nem tartozunk felelősséggel senkinek. Magánügy, ha erkölcstelenkedek, ha hazudok. „*Hazudj költő, csak rajt ne kapjanak*” – hangzik *Voytina Ars poétikájában*.

Nagyböjtben elmélkedjünk a böjt üzenetéről, és az erkölcsi nevelés örök időszerűségéről. A böjt, az erkölcsi nevelés nem cél. De igenis nélkülözhetetlen eszköz, hogy egyensúlyban tartsuk életünket, és a szükséges harmóniákba újra, meg újra visszataláljunk.

A minap fáradt arcú, megtört szemű, huszoneves volt fiú tanítvány jelent meg rövid életének immár roncsolt csónakján. Beszámolt kudarcairól, melyeket családjában

(hiszen még szüleivel él) szenvedett el. Csalódott a szerelemben, az egyetemen. Kiesett a harmóniákból. Szülei elváltak és veszekednek, a szerelmek neki csak érzéki örömeket hoztak, nem segítették új, szép távlatok felé. Elbeszélése szerint elindult a maga önző útjain. Cimborákat választott, mert anyja, apja becsapták. Ő aztán a drogok után nyúlt, a gyönyörű igéket tartalmazó Biblia és az igazi, boldog életet kínáló Oltáriszentség helyett. Öntörvényű lett, és így lassan kipontozta magát a remek harmóniákból. Teljesen összetört és boldogtalan lett. Nincs értelme az életnek, teljesen belefáradtam mindenbe – mondta. Félek, hogy majd önmaga élete ellen fordul.

Íme, itt a nagy kérdés: mi a boldogság titka? Hogy lehet az ember boldog? Dr. Császár Gyula *Pszichoszomatika a gyakorlatban* c. remek könyvében ezt állapítja meg: „*A boldogság lényege a test és lélek harmonikus működése. A betegség (testi-lelki) nem más, mint diszharmónia. Ezért a gyógyítás feladata: a harmónia helyreállítása.*” A testi-lelki egészségnek és

boldogságnak ezer összetevője van. A boldogság igazában állandó előrehaladás az igazi értékek felé. Alapja az emberben a többé fejlődés képessége, a nyugtalan vágy a mindig több tudás, az igazi szeretet és a végtelen irányában.

A boldogság nem ismeri a megállást. A többé fejlődés képessége a végtelenbe nyit. Nagy baj, ha az ún. fejlődés valahol leblokkol, valahol fejlődési akadályba ütközik. Ilyen akadályok lehetnek: közösségek, család, társadalom, iskola. A lélektan ezeket szociális méhnek nevezi. Az anyaméh után szükségesek az ember kifejlődéséhez ezek a méhek. De ha ezek rákos betegek, vérkeringési zavarokkal küzdenek, korcsok születnek.

Ha apa, anya nincsenek a helyükön, kalandoznak és veszekednek, elválnak, ha az iskolák ún. rosszul értelmezett világnézeti semlegesség elve miatt kirekesztik az Istent, ha a társadalomban legfeljebb csak megtűrték az egyházak, kitéve gúnynak és lenézésnek: fel lehet tenni a kérdést: miért nincs gyermekeink lelkiismerete, miért nem tudnak különbséget tenni jó és rossz között, miért hazudnak, lopnak és ha kell ölnek, miért olyan utálatosak mások iránt, miért tesznek tönkre drágán helyre hozott értékeket rongálással és idéetlen firkálásokkal. Miért boldogtalanok?

Mert azok. Lézengenek témátlanul, bandákba verődve. Csak a drog, az ital és a szex hozza őket ideig-óráig halálos lázba. Külön veszély, ha olyan eszmerendszer kerül uralomra, amely nem akar hallani a természetfeletről, az igazságos, de nagyon szerető Istenről.

A nagybőjt nagyon is alkalmas arra, hogy felelősségünk tudatában elgondolkodjunk lehetőségeinkről, jelenünkről, jövőnkről. Hiszen az Egyház hitelesen megjeleníti az emberiség legnagyobb orvosát, az igazi Megváltót, aki mindenkor minden ember előtt feltárja a boldogság akadályait, melyek őt is halálba vitték. Feltámadásával beleéneklé a világba, hogy soha nincs végleg elveszett, reménytelen helyzet. Hiszen az igazi boldogság megteremtésének nagy művésze az örök Intelligencia, a nagy Van, az emberek szerető szívű mennyei Atyja, továbbá az ő egyszülött Fia, az értünk szenvedő, halált halt és feltámadott Jézus, és a Szentlélek, aki áttelekesíti az önző, léleknélküli, anyagba süllyedt világot.

Milyen boldogtalanság, ami ránk zúdul, mindig onnan ered, hogy kiskalibberű emberkéék és világszemléletek a világot merőben anyagi gépezetnek tekintik, melyet csupán fizikai, kémiai és gazdasági törvények szabályoznak. Az embert biológiai géppé alacsonyítják. Háttérbe szorulnak a lelki tényezők.

Rettentően rosszul és hamisan értelmeznek, akik politikának minősítik a mi erőfeszítéseinket, amikor féltve és aggódva figyelmeztetjük a mi drága magyar testvéreinket, hogy miktől, kiktől óvakodjanak, kik mellé álljanak. Mi az igazi boldogságot szeretnénk magunk és mások számára körvonalazni.

Jézus ott a hegyen talán még könnyezett is amikor elmondta a boldogság igazi titkait. Oda fogunk ülni mi is a lábaihoz. Hová is mehetnénk, Péterrel elrebegjük intelligens alázattal: „Az örök élet igéi egyedül tenálad vannak”.

Dr. Kerényi Lajos atya

Aktuális progjamjaink

február 29. vasárnap - nagybőjt 1. vasárnapja: hamvazás minden misén

- március 7. vasárnap - du. 1/2 6-kor közös rózsafüzér
- március 11. csütörtök - Idősek klubja: márc. 2. csütörtök 14-16 h-ig.
- március 13-15. - **Idősek klubja + karitás lelkigyakorlata** Máriabesnyőn
- március 13-15 - **Ifjúsági lelkigyakorlat** Gödöllőn
- március 15. hétfő - de. gyermekek és fiatalok szabadtéri keresztútja Máriabesnyőn. (a lelkigyakorlatozók is bekapcsolódnak, utána egész napos játék, vetélkedő, kirándulás)
- március 25. csütörtök- Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe tanácsolt ünnep hétköznapi miserenddel
- április 2-3-án
péntek-szombat - Nagyböjti beszédsorozat
DR. KERÉNYI LAJOS ATYA (piarista pap) tartja az esti misén
- április 3. szombat - **Keresztút – Budakeszi – Makkosmária – János-hegy – Libegő**
Találkozó: 9 órakor a Béke téren a † előtt
Hozz magaddal: étel, ital, diákigazolvány, bérlet, kb. 350 Ft a libegőre, jókedv
- április 4. vasárnap - **virágvasárnap** - fél 11-es szentmisén – barkaszentelés + nagyénekkar passió
- április 8. csütörtök - **nagycsütörtök**
este hatkor nagymise kétszín alatti áldozással
szertartás után 1 óra szentségimádás
VIRRASZTÁS
- április 9. péntek - **nagypéntek**
este negyed hatkor keresztút
este hatkor szertartások
(passió, kereszteleplezés, áldoztatási szertartás)
- április 10. szombat - **nagyszombat**
este ötkor tűzszentelés, húsvéti gyertya megszentelése
kb. hatkor allelujás szentmise
kb. fél hétkor nagyszombati körmenet
- április 11. vasárnap - **húsvétvasárnap**
fél 11-kor ünnepi nagymise zenekarral

TÉGED IS VÁRUNK!

Várjuk észrevételeiket és javaslataikat:

web: <http://beketer.isCool.net> (új képekkel)

e-mail: trebaci@freemail.hu

telefon: 06305544961 vagy esténként 4053689

levélben: Mayer Diána 1161 Budapest, Baross utca 55.

levelezőlista: beketer-feliratkozas@primlista.hu